

Dziennik ustaw państwa

— dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXXI. — Wydana i rozestana dnia 23. kwietnia 1918.

Treść: **M** 145. Rozporządzenie, dotyczące uregulowania wydawania tytoniu palaczom.

145.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 15. kwietnia 1918,

dotyczące uregulowania wydawania tytoniu palaczom.

Na podstawie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, zarządza się:

Rozdział I.

Zasada rozdziału tytoniu, pobieranego przez jego sprzedawców.

§ 1.

(1) Pobierane przez drobnych sprzedawców tytoniu (sprzedawców specjalnych tytoniów i trafikantów tytoniowych) wytwory tytoniowe są przeznaczone w pierwszej linii do wydawania ich osobom, wciągniętym do listy odbiorców miejsca sprzedaży (odbiorców stałych).

(2) Władza okręgu skarbowego ustala, jaką ilość poborową — pozostającą po potrąceniu zapasu zanikowego, służącego do pokrycia ewentualnych braków — należy trzymać w pogotowiu dla odbiorców stałych (ilość dla odbiorców stałych).

(3) Osobom, niewciągniętym do listy odbiorców (odbiorcom przygodnym), wydaje się resztę pozostałą ewentualnie po wyłączeniu ilości przeznaczonej dla odbiorców stałych (ilość dla odbiorców przygodnych).

Rozdział II.

Odbiory stałe; lista odbiorców i karta dla palaczy.

§ 2.

Warunki przyjęcia do listy odbiorców.

(1) Na odbiorców stałych wolno przyjąć do listy odbiorców tylko osoby męskie, które z początkiem roku kalendarzowego swego zgłoszenia się przekroczyły już 17. rok życia i nie przebywają jedynie tymczasowo w siedzibie miejsca sprzedaży (lub w miejscowości sąsiedniej, w której nie ma żadnego miejsca sprzedaży tytoniu).

(2) Od przyjęcia do listy odbiorców są jeduakże zasadniczo wyłączeni:

1. wszystkie czynne osoby stanu żołnierskiego c. i k. wojska, c. i k. marynarki wojennej, austriackiej i węgierskiej obrony krajowej, austriackiego i węgierskiego pospolitego ruszenia i formacji ochotniczych, następnie ci członkowie związków strzeleckich oraz związków weteranów, którzy pełnią czynną służbę wojskową;
2. wszystkie czynne osoby stanu żołnierskiego armii sprzymierzonych;
3. żołnierze c. k. żandarmeryi, c. k. straży skarbowej i służby stadninowej;
4. żołnierze wojskowego korpusu straży policyjnej, korpusu strażniczego dla sądów cywilnych we Wiedniu i komend przeznaczonych dla oddziałów więźniów.

(a) Również gażystów wymienionych w poprzednim ustępie formacyi należy w tych obszarach, w których pobierają oni zasadniczo należny im tytoni wykluczyć zapomocą ogłoszenia właściwej władzy okręgu skarbowego od przyjęcia do listy odbiorców.

(4) Natomiast należy w razie zaistnienia innych warunków ustępu 1. przyjąć na szczególne polecenie właściwej władzy okręgu skarbowego (§ 5., ustęp 3.) jako odbiorców stałych:

1. wymienionych w ustępie 3. gażystów i przytoczone w ustępie 2. pod punktem 1. i 2. osoby stanu żołnierskiego, jeśli nie mają oni prawa do należnego im tytoniu lub pobierają zamiast tytoniu relutum pieniężne lub są na własnym wickie i
2. gażystów czynnych oraz osoby stanu żołnierskiego, urlopowanych przez armię w polu, jeśli ich urlop trwa dłużej niż cztery tygodnie, a to tylko na czas urlopu.

§ 3.

Miejscowe ograniczenia przy przyjęciu do listy odbiorców.

(1) W większych miastach, podzielonych na kilka dzielnic, ograniczone jest przyjęcie do listy odbiorców na osoby, mieszkające lub zatrudnione w dzielnicy, w której ustanowione jest miejsce sprzedaży.

(2) Władza okręgu skarbowego może następnie wydać następujące zarządzenia:

1. przydzielić miejscom sprzedaży w miejscowościach, które nie są podzielone na dzielnice, dokładniej odgraniczone obszary celem przyjęcia odbiorców stałych;
2. postanowić, że palacze, mieszkających w miejscowości, w której nie odbywa się sprzedaż tytoniu, wolno wciągać do list odbiorców miejsce sprzedaży jedynie w pewnej oznaczonej miejscowości sąsiedniej (części tej miejscowości);
3. przeznaczyć dla poszczególnych miejscowości a ewentualnie dla imiennie przytoczonych miejscowości sąsiednich poszczególne trafiki tytoniowe wyłącznie do oddawania tytoniu czynnym osobom wojskowym lub mieszkańcom obozów uchodźców, internowanych lub jeńców wojennych (§ 9., punkt 1. i 2.);
4. wymienić również pewne oznaczone trafiki tytoniowe w celu wydawania tytoniu służbie kolejowej, pełniącej służbę ruchu, i robotnikom pewnych oznaczonych przedsiębiorstw (§ 9., punkt 3.);
5. przeznaczyć wyłącznie poszczególne miejsca sprzedaży do wydawania odnikotynowanych wyrobów tytoniowych (§ 10.).

(3) Zarządzenia te, które należy ogłosić, mają palacze uwzględniać przy swych zgłoszeniach.

(4) Każdemu palaczowi wolno tylko w jednem miejscu sprzedaży dać się zaciągnąć jako stały odbiorca. Jeśli zostanie stwierdzone, że pewna osoba wciągnięta jest do list odbiorców kilku miejsc sprzedaży, to zostanie ona skreślona we wszystkich tych listach i będzie także w przyszłości wykluczona od przyjęcia na stałego odbiorcę; ponadto zrobi się na nią doniesienie do politycznej władzy I. instancyi, której przysługuje ukaranie pomysłi § 25.

§ 4.

Czas i miejsce pierwszych zgłoszeń odbiorców stałych.

(1) Pierwsze zgłoszenia do wciągnięcia na listę odbiorców należy uskuteczniać osobiście lub przez pełnomocnika w miejscu sprzedaży tytoniu, wchodzącym dla palacza w rachubę stosownie do §§ 2. i 3.: ci palacze, którzy nie zostali przyjęci do listy odbiorców w żadnym z tych miejsc sprzedaży, mają się zgłosić we właściwych dla ich miejsca zamieszkania (dzielnic zamieszkania) miejscach zgłoszenia (oddziałach straży skarbowej lub okręgowych kontrolnych kierownictwach straży skarbowej), przeznaczonych przez władzę okręgu skarbowego.

(2) Terminy do przyjmowania zgłoszeń przez miejsca sprzedaży tytoniu i przez urzędowe miejsca zgłoszenia będą wyznaczone przez właściwą władzę okręgu skarbowego i ogłoszone równocześnie z zarządzeniami, wydanymi stosownie do § 2., ustęp 3., i § 3., ustęp 2., i z siedzibami urzędowych miejsc zgłoszenia; w razie potrzeby należy palaczy rozdzielić na poszczególne dni zgłoszenia podług liter początkowych ich nazwiska.

§ 5.

Postępowanie przy zgłoszeniu.

(1) Palacze mają przy zgłoszeniu wręczyć kartkę zgłoszenia w wielkości kartki pocztowej, która ma zawierać następujące dane:

1. dokładne oznaczenie miejsca sprzedaży tytoniu, do którego listy odbiorców pragną być wpisani.
2. ich imię i nazwisko,
3. ich rok urodzenia,
4. ich zawód,
5. podanie, czy i gdzie pełnią służbę wojskową,
6. ich stałe miejsce (dzielnice) zamieszkania (lub zatrudnienia służbowego),

7. dokładny adres ich obecnego mieszkania (podanie, czy własne mieszkanie lub hotel, pensjonat, gospoda lub t. p., nazwisko wyba-jemcy pokoju lub łózka) i

8. adres ich obecnego miejsca zatrudnienia, w którym przebywają w ciągu dnia (kancelarya, interes, fabryka itd.).

(2) W miejscowościach, w których znajdują się miejsca sprzedaży, sprzedające odnikotynowane wyroby tytoniowe (§ 3., punkt 5.), mają palacze, jeśli życzą sobie pobierać takie wyroby, oznaczyć kartkę zgłoszenia wielkiem „E“.

(3) Kartka zgłoszenia osób wojskowych, wymienionych w § 2., ustęp 4., musi zawierać poświadczenie właściwej władzy okręgu skarbowego co do tego, iż mogą one być przyjęte do listy odbiorców. To poświadczenie zostanie im wystawione na podstawie potwierdzenia ich przełożonej komendy (władzy wojskowej), że nie mają prawa do tytonia lub że pobierają zamiast tytoniu relutum pieniężne, albo że są na własnym wickie, względnie na podstawie ich dokumentu urlopowego; wydanie poświadczenia będzie równocześnie zanotowane na potwierdzeniu albo na dokumencie urlopowym.

(4) Sprzedawcy tytoniu i urzędowe miejsca zgłoszenia mają odrzucać zgłoszenia palaczy, co do których wymogi §§ 2. i 3. według podań kartki zgłoszenia lub wedle znanych im okoliczności nie istnieją, następnie zgłoszenia, nie uskutecznione w sposób przepisany w § 5., ustęp 1., 2. i 3., lub takie, które nie są wyraźnie wypisane, sprzedawcy tytoniu w końcu takie zgłoszenia, które przekraczają najwyższą ilość odbiorców stałych, obliczoną dla ich miejsca sprzedaży podług wysokości ich tygodniowych poborów. Jeżeli zgłoszenie nie zostało przyjęte przez urzędowe miejsce zgłoszenia, wówczas ma właściwa władza okręgu skarbowego wydać w razie potrzeby ostateczne rozstrzygnięcie.

(5) Podania na karikach zgłoszenia mają być zgodne z prawdą; właściwe kierownictwa okręgów kontrolnych straży skarbowej i oddziały straży skarbowej są bez względu na to, czy zgłoszenia uskutecznią się u nich czy w miejscach sprzedaży tytoniu — każdego czasu uprawnione do badania podań i do żądania przedłożenia w tym celu środków dowodowych. Jeżeli się okaże, że podania były nieprawdziwe, wówczas nie należy palacza przyjąć do listy odbiorców lub należy go skreślić w liście odbiorców i będzie on także w przyszłości wykluczony od przyjęcia jako odbiorca stały; ponadto zrobi się mu deniesienie do władzy politycznej I. instancyi, której przysługuje ukaranie podług § 25.

§ 6.

Przydzielenie palaczy, wygotowanie list odbiorców i kart dla palaczy.

(1) Na podstawie kartek zgłoszenia zostaną odbiorcy stały przydzieleni przez władze skarbowe miejscom sprzedaży tytoniu, przyczem uwzględni się życzenie palaczy w obrębie najwyższej liczby odbiorców stałych, obliczonej ostatecznie dla poszczególnych miejsc sprzedaży, przyczem można odstąpić od miejscowych ograniczeń podług § 2., ustęp 1., i § 3., ustęp 1.; w razie potrzeby mogą być zarządzone przez władzę okręgu skarbowego przy sposobności przydziału odbiorców stałych także zmiany zarządzeń, wydanych podług § 3., ustęp 2.

(2) Po przeprowadzeniu przydziału zostaną sporządzone listy odbiorców poszczególnych miejsc sprzedaży i wygotowane karty dla palaczy, zawierające nazwisko stałego odbiorcy i dokładne stanowisko miejsca sprzedaży tytoniu, do którego listy odbiorców on został zaciągnięty, i są zaopatrzone dla każdego miejsca sprzedaży w bieżące numery.

(3) Wygotowane karty mają palacze w właściwych dla ich miejsca zamieszkania (dzielnicy zamieszkania) urzędowych miejscach zgłoszenia odebrać lub kazać odebrać przez pełnomocnika za przedłożeniem dokumentu, wykazującego tożsamość osoby, i kartki meldunkowej (poświadczenia mieszkania ze strony urzędu gminnego).

(4) Władze okręgu skarbowego mają wyznaczyć miejsca zgłoszenia, w których karty dla palaczy należy odebrać oraz termin, w jakim to należy uczynić, tudzież ogłosić to rozdziałając ewentualnie odbiorców stałych na poszczególne dni — podług liter początkowych ich nazwiska.

(5) Karty nabierają ważności z dniem, ustalonym w § 28., ustęp 2.

§ 7.

Późniejsze zgłoszenia odbiorców stałych.

(1) Późniejsze zgłoszenia celem wciągnięcia na listę odbiorców mogą być wnoszone tylko w oddziale straży skarbowej, właściwym dla miejsca zamieszkania (dzielnicy zamieszkania); chwila rozpoczęcia się tych zgłoszeń będzie ustalona i ogłoszona przez władzę okręgu skarbowego. Postanowienia §§ 2., 3., 5. i 6. stosują się analogicznie także do tych zgłoszeń; w razie zmiany miejsca pobytu mają starający się o kartę wykazać się poświadczeniem oddziału straży skarbowej, właściwego dla ich dawniejszego miejsca pobytu, iż nie posiadali dotychczas karty dla palaczy, lub że ją już zwrócili.

(a) Zgłoszenia te mogą być jednakże uwzględnione na razie tylko w miarę ilości tytoniu, jakie w poszczególnych miejscach sprzedaży miejsca zamieszkania (miejscowości sąsiedniej, § 2., ustęp 1.) pozostały jeszcze do dyspozycji dla odbiorców stałych lub staną się rozporządzalne wskutek ubytku odbiorców stałych, albo, jeśli możliwe, z ilości, przeznaczonej dla odbiorców przygodnych. Władze okręgu skarbowego zarządzają następnie na podstawie nieuwzględnionych zgłoszeń nowe przydzielenia odbiorców stałych.

(a) Gdy zgłoszenie zostało uwzględnione, to ma władza skarbową zarządzić wygotowanie karty dla palaczy i sprostowanie listy odbiorców; karty dla palaczy należy po upływie terminu, podanego przy zgłoszeniu do wiadomości, podjąć w oddziale straży skarbowej, w którym uskuteczulono zgłoszenie i nabierają one ważności począwszy od tygodnia kalendarzowego, rozpoczynającego się po ich wydaniu.

Rozdział III.

Odbiory przygodni.

§ 8.

Od zakupu tytoniu jako odbiory przygodni są wykluczeni:

1. odbiory stali w tem miejscu sprzedaży, do którego są przydzieleni;
2. dzieci i osoby młodociane w każdym miejscu sprzedaży w miarę przepisów, wydanych dla ochrony dorastającej młodzieży;
3. czynne osoby wojskowe, mieszkańcy obozów uchodźców, internowanych i jeńców wojennych, służba kolejowa i robotnicy w miejscach sprzedaży, wyznaczonych ewentualnie przez władzę okręgu skarbowego (§ 9., ustęp 3.).

Rozdział IV.

Przepisy dla sprzedaży tytoniu.

§ 9.

Miejsca sprzedaży tytoniu dla pewnych oznaczonych grup palaczy.

(1) Władze okręgu skarbowego mogą wyznaczyć poszczególne trafiki tytoniowe (§ 3., punkt 3. i 4.) celem wydawania tytoniu

1. czynnym osobom wojskowym,
2. mieszkańcom obozów uchodźców, internowanych i jeńców wojennych i

3. pełniące służbę ruchu służbie kolejowej i robotnikom większych przedsiębiorstw; w szczególności tych, którzy pracują dla zarządu wojskowego oraz innych przedsiębiorstw, czynnych w interesie publicznym.

(2) Dla tych miejsc sprzedaży może władza okręgu skarbowego osobno ustalić wymiar ilości przeznaczonej dla odbiorców stałych i wydać szczególne postanowienia co do wydawania tytoniu odbiorcom.

(3) Przynależni do grup palaczy, dla których zostały wyznaczone osobne trafiki tytoniowe, są wykluczeni od przyjęcia w innych miejscach sprzedaży jako odbiory stali, o ile nie wchodzi w rachubę podług § 10., ustęp 2.; mogą oni być także wykluczeni przez władzę okręgu skarbowego od poboru tytoniu w pewnych oznaczonych miejscach sprzedaży jako odbiory przygodni.

(4) Władza okręgu skarbowego ma wydane zarządzenia ogłosić.

§ 10.

Miejsca sprzedaży tytoniu przeznaczone do wydawania odnikotynowanych wyborów tytoniowych.

(1) W większych miastach mogą być miejsca sprzedaży tytoniów specjalnych i pewne oznaczone większe trafiki tytoniowe przez władzę okręgu skarbowego uprawnione do wydawania odbiorcom stałym odnikotynowanych wyborów tytoniowych na sztuki; co do tych trafik może być także wydane zarządzenie, że cała ilość tytoniu ma być odnikotynowana i wydawana odbiorcom stałym po odliczeniu zapasu zanikowego. Karty dla palaczy przeznaczone dla tych odbiorców stałych należy przy wygotowaniu oznaczyć — na części głównej z lewej strony u góry — litera E; tak samo należy w listach odbiorców dopisać przy nazwiskach odbiorców stałych literę E (odbiory E).

(2) Tym miejscom sprzedaży wolno jako odbiorców E także takie osoby przyjmować, które byłby zresztą wedle postanowień §§ 3. i 9. wykluczone od wpisania na ich listę odbiorców.

§ 11.

Wyznaczenie czasu sprzedaży.

(1) Władze okręgu skarbowego są uprawnione do ograniczenia wydawania tytoniu w miejscach sprzedaży przy uwzględnieniu stosunków miejscowych na poszczególne dni (dni sprzedaży) i mają wyznaczyć dla odbiorców stałych i przygodnych z reguły odrębne pory sprzedaży.

(2) Dla sprzedaży odbiorcom przygodnym należy w każdym dniu sprzedaży wyznaczyć jedną

lub więcej pór sprzedaży, któreby w jak najszerszym okręgu przypadają na te same godziny dnia i jak najkrócej powinny być wymierzone.

(3) Dla sprzedaży odbiorcom stałym należy w każdym dniu sprzedaży przeznaczyć jedną lub więcej odrębnych pór sprzedaży, które powinny być jak na dłużej wymierzone.

(4) W miastach i w większych miejscowościach mają sprzedawcy tytoniu na polecenie władzy okręgu skarbowego podzielić odbiorców stałych swego miejsca sprzedaży wedle numerów kart dla palaczy na grupy i przydzielić do zakupna każdej grupie w każdym tygodniu osobną porę sprzedaży (dzień sprzedaży) w zmieniającym się co tygodnia porządku. Odbiorcy stali, którzy z jakiegobądź powodu nie mogli uskuteczyć zakupna w wyznaczonej dla ich grupy osobnej porze sprzedaży, mogą odebrać przypadającą na nich ilość tytoniu w tym samym tygodniu w późniejszej porze sprzedaży dla odbiorców stałych; zakupno przed wyznaczoną dla ich grup porą sprzedaży jest natomiast niedozwolone.

§ 12.

Wydawanie poszczególnych gatunków wyrobów tytoniowych.

(1) Z poszczególnych gatunków wyrobów tytoniowych są w zasadzie przeznaczone

1. cygara, papierosy i tabaki do wydawania odbiorcom stałym i przygodnym a
2. tytonie na papierosy i do fajki (skręty) do wydawania odbiorcom stałym.

(2) Wymienione w punkcie 2. gatunki wolno tylko wtedy wydawać odbiorcom przygodnym, jeśli pozostaną do dyspozycji przy przygotowaniu ilości odbiorców stałych.

§ 13.

Ustalenie ilości tytoniu, które ma się wydawać palaczom.

(1) Władza okręgu skarbowego będzie ustalała dla każdego okręgu składowego przypadającą na odbiorcę stałego ilość tygodniową (jednostkę dla odbiorców stałych) cygar lub papierosów lub tytoniu na papierosy albo do fajki (skrętów).

(2) Jeśli miejsca sprzedaży jednej i tej samej miejscowości lub bezpośrednio ze sobą graniczących miejscowości należą do kilku okręgów składowych, to należy ilość tygodniową dla odbiorców stałych wszystkich miejsc sprzedaży w tej miejscowości (w tych miejscowościach) wyznaczyć w tej samej wysokości.

(3) Ilość, która ma być wydawana odbiorcom przygodnym (jednostkę odbiorców dla przygodnych),

ma wyznaczać władza okręgu skarbowego w zasadzie w wymiarze 1 cygara lub 3 papierosów; w żadnym wypadku odbiorca przygodny, jeśli zakupi wyznaczoną ilość raz w każdym dniu sprzedaży, nie śmie być w korzystniejszym położeniu aniżeli odbiorca stały.

(4) Wydawanie tabaki może być ograniczone przez władzę okręgu skarbowego do pewnej oznaczonej miary stosownie do ilości poboru dla odbiorców stałych i przygodnych.

(5) Władza okręgu skarbowego jest w każdej chwili uprawniona do zmiany ustalonych ilości.

(6) Wydane stosownie do tych postanowień zarządzenia należy ogłosić.

§ 14.

Rozdział poborów drobnych sprzedawców tytoniu na odbiorców stałych i przygodnych.

(1) Z każdorazowej ilości poborów — z wyjątkiem skrętów i tabaki — mają sprzedawcy celem pokrycia ewentualnych ubytków wskutek utraty lub uszkodzenia (§ 1., ustęp 2.) wydzielić najpierw przy każdej sortcie 4 procent, jednak tylko o ile przy obliczeniu wypadają całe sztuki lub całe opakowania (zapas zanikowy).

(2) Następnie mają oni z pozostałej łącznej ilości każdego gatunku, a mianowicie przy cygarach i papierosach podług sort, obliczyć liczbę całych jednostek dla odbiorców stałych, potrzebnych do obdzielenia odbiorców stałych ustanowioną ilością tygodniową.

(3) Łączna ilość całych jednostek dla odbiorców stałych z wszystkich gatunków i sort (ilość dla odbiorców stałych) ma być w przeznaczonych dla odbiorców stałych osobnych porach sprzedaży trzymana w pogotowiu celem wydania odbiorcom stałym.

(4) Pozostała po przygotowaniu ilości dla odbiorców stałych reszta wszystkich gatunków i sort (ilość dla odbiorców przygodnych) jest przeznaczona dla sprzedaży odbiorcom przygodnym i ma ją sprzedawca rozdzielić na poszczególne pory sprzedaży tak równomiernie, by na każdą porę sprzedaży przypadła część, służąca do zaspokojenia równej liczby odbiorców przygodnych.

(5) Gdyby szczególnie stosunki miejscowe wymagały w pojedynczych porach sprzedaży zaspokojenia większej liczby odbiorców przygodnych lub oddawania pewnych oznaczonych gatunków i sort, wówczas musi być dla spowodowanego przez to nierównomiernego rozdziału ilości odbiorców przygodnych zasiągnięte wyraźne zezwolenie właściwego oddziału straży skarbowej.

§ 13.

Postanowienia ogólne dla wydawania tytoniu odbiorcom stałym.

(1) Odbiorcy stali (§ 2.) mogą na podstawie karty dla palaczy pobierać ustaloną jednocześnie ilość tygodniową (jednostkę odbiorców stałych) cygar lub papierosów albo tytoniu na papierosy lub tytoniu do fajki (skrętów), względnie żadaną lub ewentualnie ograniczoną (§ 13., ustęp 4.) ilość tabaki w wyznaczonych dla nich szczególnych porach sprzedaży (§ 11., ustęp 1. i 3.) za zapłatą ceny taryfowej i za okazaniem karty naraz osobiście lub przez posłańca, a mianowicie tylko w tem miejscu sprzedaży tytoniu, do którego listy odbiorców są zapisani.

(2) Przed wydaniem wyrobów tytoniowych winien sprzedawca oddzielić od karty odcinek tygodniowy (odcinki tygodniowe); na odcinki tygodniowe bez części głównej nie wolno wogóle wydawać tytoniu.

(3) Odbiorcy stali mogą z przeznaczonych dla nich wyrobów tytoniowych żądać odpowiadających im sort, o ile się one jeszcze znajdują, a to z tem ograniczeniem, że naraz może być pobrana tylko jedna sorta; przy poborze tabaki może być jednakże ilość, która ma być wydana, odważona także z kilku sort.

(4) Nieużyte odcinki kart tracą swą ważność z upływem tygodnia, na który opiewają i ma sprzedawca oddzielić je razem z innymi przy najbliższem zakupnie, jeśli się jeszcze znajdują przy części głównej.

(6) Sprzedawcom tytoniu jest zakazane wyroby tytoniowe dla pewnych oznaczonych odbiorców stałych zachowywać do domu dostawiać lub przysyłać.

§ 16.

Wydawanie tytoniu odbiorcom stałym.

(1) Tytonie mogą być wydawane tylko w całych opakowaniach.

(2) Przy wydawaniu opakowań po 100 gramów winien sprzedawca odłączyć od karty dla palaczy tyle odcinków tygodniowych, ile wedle ustanowionej ilości tygodniowej przypada na te opakowania całych jednostek dla odbiorców stałych i ułamków jednostek dla odbiorców stałych, większych niżli połowa.

(3) Jeśli ilość tygodniowa ustanowiona jest w ułamkach, mniejszych niż 1 opakowanie po 25 gramów, wówczas należy przy wydawaniu wszystkich całych opakowań lub części tychże oddzielić od karty dla palaczy 2 odcinki tygodniowe.

(4) Jeśli ilość tygodniowa ustanowiona jest w ułamkach, większych niż 1 opakowanie, to należy zawsze, oddzielając jeden odcinek tygodniowy od karty dla palaczy, wydawać za jeden odcinek tygodniowy części 1 lub 2. części 2 lub 3 opakowania.

(5) Ilości, wydane odbiorcom stałym, otrzymującym tytoń, należy, w razie gdy ilość tygodniowa ustanowiona jest w ułamkach opakowań, prowadzić dokładnie w ewidencji w liście odbiorców, aby tym odbiorcom stałym, którzy przy pierwszym wydaniu zostali pokrzywdzeni przez odłączenie 2 odcinków tygodniowych lub przez wydanie mniejszej liczby opakowań, powetować szkodę przy późniejszych wydaniach przez odłączenie tylko 1 odcinka tygodniowego lub przez wydanie większej liczby opakowań.

§ 17.

Wydawanie odnikotynowanych wyrobów tytoniowych odbiorcom stałym.

(1) Odnikotynowane wyroby tytoniowe wolno wydawać tylko odbiorcom *E* (§ 10.); odbiorcy *E* mają uścić prócz ceny taryfowej należność za odnikotynowanie i ewentualne wydatki sprzedawcy. Tytułem należności za odnikotynowanie wolno sprzedawcom pobierać tylko przypadającą na ilość, która ma być wydana, i zaokrągloną na całe halerze kwotę podług taryfy zakładu Falka we Wiedniu, a tytułem wydatków tylko taką kwotę podług taryfy, zatwierdzonej przez władzę okręgu skarbowego.

(2) Sprzedawcy mają wyroby tytoniowe, przerobione przez zakład Falka, przechowywać odrębnie od innych fabrykatów i pozostawiać w opakowaniach, zaopatrzonych w opaskę tego zakładu aż do wydania odbiorcom, względnie wydawać je z tych opakowań odbiorcom w ich oczach.

§ 18.

Wydawanie tytoniu odbiorcom przygodnym.

Odbiorcom przygodnym wydaje się w wyznaczonych dla nich porach sprzedaży (§ 11., ustęp 1. i 2.) ustanowioną ilość cygar lub papierosów (jednostkę dla odbiorców przygodnych), względnie żadaną lub ewentualnie ograniczoną (§ 13., ustęp 4.) ilość tabaki, a wyjątkowo także resztę tytoniu, pozostałą z ilości dla odbiorców stałych (paczkę lub list), lub resztę skrętu za zapłatą ceny taryfowej (§§ 12., ustęp 2., 14. i 16.).

§ 19.

Obwieszczenia.

(1) Sprzedawcy tytoniu mają na łatwo do stępnem miejscu wewnątrz i zewnątrz miejsca sprzedaży umieścić przysłane im przez władzę okręgu skarbowego w dwóch równobrzmiących egzemplarzach obwieszczenie

1. o ewentualnem przeznaczeniu miejsca sprzedaży do wydawania tytoniu pewnym oznaczonym grupom palaczy lub o jego uprawnieniu do sprzedaży odnikotynowanych wyrobów tytoniowych (§§ 9. i 10.).

2. o ustanowionych dniskach sprzedaży i porach sprzedaży (§ 11.).

3. o ilości tytoniowej, przypadającej na odbiorców stałych (§ 13., ustęp 1. i 2.).

4. o ilości sztuk cygar i papierosów, jaka ma być oddana odbiorcom przygodnym (§ 13., ustęp 3.).

5. o ewentualnie ustanowionej ilości tabaki (§ 13., ustęp 4) i

6. o oddziale straży skarbowej, właściwym do przyjmowania zataleń.

(2) Następnie mają sprzedawcy tytoniu przybić za każdym razem przed rozpoczęciem wydawania wyrobów tytoniowych, pobranych przy jednym poborze, a mianowicie również na miejscu łatwo dostępnem zewnątrz i wewnątrz miejsca sprzedaży obwieszczenie, wygotowane na urzędowym druku (albo przez nich samych ułożone), z którego musi wynikać:

1. dzień poboru i czasokres, na który ten pobór jest przeznaczony,

2. sorty i ilości, pobrane przy poborze,

3. 4procentowe potrącenie (§ 14., ustęp 1.).

4. sorty i ilości, przypadające z poboru na odbiorców stałych (ilość dla odbiorców stałych),

5. ilość odbiorców stałych (odbiorców E) dla każdego gatunku i

6. ilości każdego gatunku, przypadające do sprzedaży dla odbiorców przygodnych (ilość dla odbiorców przygodnych) w całości i na każdą porę sprzedaży.

(3) W miastach i w większych miejscowościach mają sprzedawcy tytoniu obwieszczać ponadto w ten sam sposób podział grup odbiorców stałych (liczbę odbiorców stałych, przypadającą na każdą porę sprzedaży i numery ich kart) na bieżący i przyszły tydzień (§11., ustęp 4.).

(4) Miejsca sprzedaży tytoniu, uprawnione do sprzedaży odnikotynowanych wyrobów tytoniowych, mają umieścić na dobrze widocznem miejscu

w sklepie taryfę należytości za odnikotynowanie, którą ma dostarczyć zakład Falka, tudzież taryfę wydatków, zatwierdzoną przez władzę okręgu skarbowego (§ 17.).

§ 20.

Postanowienia dla przypadków wyjątkowych.

(1) Jeżeli sprzedawca tytoniu wskutek nieprzewidzianych wydarzeń nie rozporządza potrzebną ilością tytoniu, wówczas ma właściwy oddział straży skarbowej zarządzić stosownie do okoliczności, iż wydawanie tytoniu na pewien oznaczony lub nieoznaczony czas w zupełności się zastanawia lub ogranicza na odbiorców stałych — w razie potrzeby przy znizeniu przypadającej na nich ilości; jeżeli sprzedawca otrzyma dodatkowo brakującą ilość tytoniu obok bieżących poborów, wówczas ma oddział straży skarbowej zarządzić odpowiednie podwyższenie ilości, które mają być wydane.

(2) Oddział straży skarbowej ma zlecić ogłoszenie tych zarządzeń w dołeczacem miejscu sprzedaży tytoniu zapomocą podpisanego przez się obwieszczenia na łatwo widocznem miejscu zewnątrz i wewnątrz sklepu. Zakazuje się sprzedawcom tytoniu wydawać takie ogłoszenia bez urzędowego podpisu.

§ 21.

Zażalenia odbiorców.

(1) Jeżeli odbiorcy w miejscu sprzedaży tytoniu, w którym jest on do zakupu uprawniony, zostanie odmówione wydanie ustalonej ilości w zupełności lub w części, albo wydanie pewnej oznaczonej sorty, jaka wedle jego zdania jeszcze jest do dyspozycji, wówczas przysługuje mu prawo zażalenia tylko wtedy, jeśli on nie przyjmie ofiarowanej mu ewentualnie ilości częściowej lub sorty; zażalenie należy wnieść w ciągu trzech dni ustnie lub pisemnie — a to przez odbiorcę stałego przy dołączeniu odcinka tygodniowego (który ma być zaopatrzony w numer karty) — do właściwego oddziału straży skarbowej (§ 19., ustęp 1., punkt 6.).

(2) Zażalenie rozstrzyga władza okręgu skarbowego ostatecznie.

§ 22.

Zmiany w przydziale odbiorców stałych.

(1) Pominąwszy przypadki zmiany miejsca pobytu (§ 7.) są zmiany w przydziale do miejsc sprzedaży tylko na zlecenie władzy okręgu skarbowego dopuszczalne; postanowienia § 7., ustęp 2.

i 3., stosuje się także w tych przypadkach. Jeżeli zmiana nie może być zanotowaną na karcie w sposób, wykluczający wszelkie nadużycie, wówczas ma oddział władzy skarbowej wydać nową kartę, ściągając starą.

(2) Władze okręgu skarbowego są w każdej chwili uprawnione do zarządzenia — stałe lub przejściowo — także z urzędu zmian w przydziale; w nagłych przypadkach mogą oddziały straży skarbowej wydawać takie zarządzenia prowizorycznie. Przy przejściowych zarządzeniach nie zmienia się kart.

§ 23.

Zgubienie karty dla palaczy.

(1) W miejsce zagubionych kart dla palaczy będzie się wystawiało nowe karty tylko wtedy, jeżeli wedle stanu rzeczy wykluczone jest każde nadużycie.

(2) Zgubę karty należy w każdym razie zgłosić natychmiast tak w miejscu sprzedaży tytoniu, do którego jest przydzielony palacz, jak i we właściwym oddziale straży skarbowej; na żądanie oddziału ma zgłaszający przynieść dokumenty, potrzebne do stwierdzenia osoby.

(3) Po zrobieniu doniesienia nie należy wydawać tytoniu na kartę dla palaczy, której zgubę zgłoszono. O ewentualnem wystawieniu nowej karty dla palaczy, którą należy wyraźnie oznaczyć jako duplikat, ma zawiadomić oddział straży skarbowej bezzwłocznie sprzedawcę tytoniu. Jeżeli palacz znajdzie swą kartę przed wystawieniem duplikatu, wówczas ma donieść o tem oddziałowi straży skarbowej, który także i w tym przypadku może zażądać przedłożenia dowodów, wymienionych w ustępie 1. Jeśli zostanie stwierdzone, że karta znajduje się w rękach uprawnionego, wówczas należy zlecić sprzedawcy, by znów wydawał wyroby tytoniowe na tę kartę. Na odcinki tygodniowe (§ 15., ustęp 4.), które w międzyczasie przepadły, nie będzie się wydawało tytoniu.

§ 24.

Nadużycie karty dla palaczy.

(1) Karty dla palaczy nie wolno prznosić; pobieranie wyrobów tytoniowych dla osób, na których nazwisko karta nie opiewa, jest zakazane.

(2) Karta dla palaczy jest nieważna, jeśli wymogi przyjęcia do listy odbiorców nie zachodzą lub odpadną, albo jeśli właścicielowi zostanie wydany duplikat. Pobieranie wyrobów tytoniowych z nieważnymi kartami dla palaczy jest zakazane.

(3) Nieważne karty dla palaczy należy oddać właściwemu oddziałowi straży skarbowej.

(4) Sprzedawcy tytoniu mają karty dla palaczy, o których wiedzą, że są nieważne, ściągając i osoby, które usiłują z nieważnymi, ze zgłoszonymi jako zagubionymi lub ze sfalszowanymi kartami dla palaczy zakupywać, zmusić ewentualnie przy pomocy organu policyi miejscowej do wylegitymowania się i w razie gdy zachodzi podejrzenie czynu karygodnego, zrobić na nie doniesienie do władzy policyjnej lub do żandarmerji.

Rozdział V.

Postanowienia karne.

§ 25.

Ukaranie odbiorców.

(1) Za każde przekroczenie tego rozporządzenia przez odbiorców, w szczególności za kilkakrotne zgłoszenie się celem wpisania do listy odbiorców (§ 3., ustęp 4.), za wyludzenie wpisania przez nieprawdziwe podania (§ 5., ustęp 5.), i za dokonane lub usiłowane pobieranie wyrobów tytoniowych ze sfalszowanymi kartami, będzie karała o ile przekroczenie nie posilega surowszej karze, polityczna władza I. instancyi grzywnami do 5000 K lub karami aresztu do 6 tygodni. Przy okolicznościach obciążających, w szczególności, jeżeli kartę dla palaczy odpłatnie nabyto, mogą władze nałożyć obok kar aresztu jeszcze grzywny i orzec konfiskatę wyrobów tytoniowych, do których odnosi się czyn karygodny. Nieważne lub sfalszowane karty dla palaczy należy odebrać.

(2) Niezależnie od tego zostaną wykarczający skreśleni przez władze skarbowe z list odbiorców i będą także w przyszłości wykluczeni od przyjęcia jako odbiorcy stali. Tego środka mogą jednak władze skarbowe poniechać, jeśli chodzi tylko o naruszenie porządku.

§ 26.

Ukaranie sprzedawców tytoniu i sił pomocniczych.

(1) Za każde przekroczenie tego rozporządzenia przez sprzedawców tytoniu lub przez ich siły pomocnicze będą karali władze skarbowe podług postanowień przepisów dla sprzedawców.

(2) Władze skarbowe mają nałożyć karę usunięcia, jeśli sprzedawcy tytoniu lub ich siły pomocnicze za oddanie fabrykatów tytoniowych przyjmują od odbiorców prócz cen taryfowych

nadpłaty, podarunki lub inne dodatkowe świadczenia, albo tychże choćby tylko żądają, tudzież jeżeli wydają wyroby tytoniowe odbiorcom w drodze zamiany za inne towary.

(3) Karę usunięcia mają władze skarbowe nałożyć przy okolicznościach obciążających także w innych przypadkach przekroczenia.

(4) Jeżeli władza skarbowa nałoży na sprzedawcę inną karę niż usunięcie, wówczas jest ona uprawniona przydzielić równocześnie przypadające sprzedawcy ilości poboru wraz z jego odbiorcami stałymi na przeciąg jednego lub więcej peryodów poborowych innemu miejscu sprzedaży (względnie innej odpowiedniej osobie), co należy ogłosić za pomocą obwieszczenia zewnątrz sklepu. Zarządzenie to może być, jeżeli dla odbiorców, w szczególności dla odbiorców stałych, potrzebna jest natychmiastowa pomoc, wydane także jako tymczasowy środek, przez kierownictwa okręgów kontrolnych straży skarbowej i oddziały straży skarbowej na przeciąg jednego peryodu poborowego.

(5) Pomocników sprzedawców, popełniających jedno z przekroczeń, wymienionych w ustępie 1. i 2. należy kazać natychmiast usunąć i ma władza okręgu skarbowego wykluczyć ich od dalszego zatrudnienia w miejscach sprzedaży tytoniu na przeciąg czasu, nie przekraczający 5 lat. Takie samo zarządzenie może wydać władza okręgu skarbowego w razie innych przekroczeń.

Rozdział VI.

Postanowienia końcowe.

§ 27.

Odmienne uregulowanie wydawania tytoniu.

(1) Władza okręgu skarbowego jest uprawniona do wydawania dla swego okręgu lub dla jego części zarządzeń, odbiegających nieistotnie od postanowień §§ 9. do 22., które bez zmiany systemu zmierzają do lepszego przystosowania się do stosunków miejscowych, do ilości poborowych składnika lub do potrzeb palaczy. Odmienne zarządzenia tego rodzaju mają być ogłoszone przez władzę okręgu skarbowego z powołaniem się na § 27. tego rozporządzenia.

(2) Dla okręgów składowych, które wedle poczynionych doświadczeń są podczas wojny

trwale nieregularnie, w nieoznaczonych okresach czasu i w nierównych ilościach zaopatrywane w wyroby tytoniowe, może być na wniosek krajowej władzy skarbowej zarządzone przez Ministerstwo skarbu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych zaprowadzenie innego systemu kart dla palaczy (wydawanie wyrobów tytoniowych naraz po każdym dowozie tytoniu) w miejsce uregulowania oddawania tytoniu zawartego w §§ 9. do 22.

§ 28.

Początek mocy obowiązującej.

(1) Postanowienia §§ 2. do 6. i 25. do 27. nabierają mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia tego rozporządzenia.

(2) Inne postanowienia tego rozporządzenia — wraz z zarządzeniami odmiennymi, wydanymi stosownie do § 27., ustęp 1. — nabierają mocy obowiązującej dnia 17. czerwca 1918.

(3) Odmienne uregulowanie wydawania tytoniu, zarządzone stosownie do § 27., ustęp 2., tudzież początek jego mocy obowiązującej będą ogłoszone przez Ministerstwo skarbu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych.

§ 29.

Postanowienia tracące moc obowiązującą.

Z początkiem mocy obowiązującej nowych przepisów tracą moc obowiązującą dotychczasowe postanowienia dla sprzedaży tytoniu, o ile są w sprzeczności z tymi przepisami oraz uregulowania poboru tytoniu, przeprowadzone w poszczególnych obszarach, o ile nie zostaną utrzymane w mocy stosownie do § 27.

§ 30.

Ogłoszenie zarządzeń, wydanych przez władze skarbowe.

Zarządzenia, które mają być na podstawie rozporządzenia ogłoszone przez władze skarbowe, należy publikować w wydawanych przez krajowe władze skarbowe dodatkach do Dziennika rozporządzeń Ministerstwa skarbu i w gazetach urzędowych.

Toggenburg wlr.

Wimmer wlr.

